

[Rasting.]

lastning af de underretter, hvor de pågældende anstalter er beliggende. Jeg synes; at der her er fundet en rimelig løsning. Jeg har ikke på forhånd særlige indvendinger at gøre, men jeg mener, det ville være af betydning at gøre sig disse problemer klar i et udvalg.

Selve den teknik, som lovforslaget bygger på, har nær tilknytning til de korte udtalelser, der findes i grundloven. Det skal ikke være nødvendigt for den pågældende selv at anlægge sag, men han skal ved sin blotte begæring kunne sætte offentligheden i sving, sætte mekanismen i gang, og der er fastsat en vis frist med hensyn til en begæring om sagens indbringelse for retten. Den skal fremsættes inden fire uger, i undtagelsestilfælde inden seks måneder, efter frihedsberøvelsens ophør. Når så den offentlige myndighed har fået denne henvisning, er der til gengæld en meget kort frist for dennes aktion, idet der er fastsat fem søgnedage. I motiverne gøres den indrømmelse, at disse fem søgnedage ikke skal tages altfor bogstaveligt, hverken med hensyn til, hvad man ønsker at opnå, eller de bevisligheder, der skal forelægges. Det er jo ikke altid muligt, at man kan have disse bevisligheder ved hånden. I sådanne tilfælde må man nøjes med at sigte på iværksættelsen af frihedsberøvelsen og så vente med bevislighederne til senere.

Om man skal kunne opnå en bedre teknik end dette, vil jeg lade stå hen. Jeg mener, det er en nødvendig og fornuftig betragtning, man må acceptere, hvis ikke noget bedre fremkommer.

Med hensyn til den omstændighed, at retten skal drage omsorg for sagens oplysninger, mener jeg heller ikke at der er noget betænkeligt. Man må vel nok i kraft af den offentlige interesse, som knytter sig til disse spørgsmål, opgive det sædvanlige processuelle princip, der bygger proceduren på parternes egne erklæringer. Man må pålægge retten her som i andre særlige underretssager at drage omsorg for sagens oplysning, træffe bestemmelse om, hvilke parter og vidner og så fremdeles der skal afhøres, hvilke bevisligheder der kan kræves.

Det er en meget sympatisk bestemmelse og formentlig også en ganske nødvendig,

at der må være en vis anonymitet over disse sager. Jeg fremhæver her bestemmelsen i lovens § 473, hvorefter retten kan bestemme, at der ved offentlig gengivelse af forhandlingen i retten og af dommen — begge dele — ikke må ske nogen egentlig offentliggørelse af navn, stilling eller bopæl på nogen af de under sagen nævnte personer. Overtrædelse af sådant forbud kan straffes med bøde. Der står ikke noget om bøde på mindst 200 kr., således som man undertiden ser det i retsplejeloven. Men det er kun en detail. Dermed er underforstået, at de almindelige regler i retsplejeloven med hensyn til adgang til at lukke dørene, de regler, der findes, såvidt jeg husker i lovens § 29, naturligvis også må finde anvendelse her.

Jeg kan begrænse mig til at sige, at sagen for mig at se ligger således, at lovforslaget i det store og hele er formuleret fornuftigt. Om det er helt udtømmende, ved jeg ikke. Jeg har f. eks. ikke fundet en udtalelse i forslaget om, at bortset fra disse særlige regler gælder iøvrigt de om underretssager gældende regler; det er en bestemmelse, man finder i andre love. Om det er nødvendigt at indsætte den her, ved jeg ikke.

Der kan som sagt være visse processuelle enkeltheder, visse detaljer, jeg kunne finde det nyttigt man så på under udvalgsbehandlingen. Navnlig da folketinget nu har det fulde ansvar for lovens vedtagelse, ville det være naturligt at lade en lov som denne; der dog i realiteten er af meget indgribende betydning, gå i udvalg, men jeg kan på forhånd sige, at mit parti, også da det drejer sig om den praktiske gennemførelse af grundlovsparagraffer, stiller sig velvilligt overfor lovforslagets videre behandling.

Ingeborg Refslund Thomsen: Vi kan principielt tiltræde disse lovforslag, der vil bringe lovene i overensstemmelse med grundlovens ånd og bogstav, og vi vil meget gerne drøfte dem nærmere i et udvalg.

Aksel Larsen: Også vi kan give tilslutning til disse lovforslag. Vi anser det for et endda meget betydeligt fremskridt, at vi får lovgivningen om administrativ frihedsberøvelse bragt i overensstemmelse med almindelige retsprincipper, eller for at sige det på